

TORONYIRÁNY

XV. 25.

2021. június 20.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 12. vasárnap

Június 24. Keresztelő Szent János születése

Az egyház viharos éveiben ez az evangéliumi részlet mindig kedvenc témája volt a hitszónokoknak. Péter hajóját, az egyházat látták küzdeni a habokkal. Sokszor úgy tűnik fel, hogy az emberi erő csődöt mond, Krisztus pedig alszik. Jelen van, de engedi, hogy a kísértés megerősödjék. Az ellenségnek és a hitetlenségnek a felülkerekedése mindig nagy próbatétel a hívek számára. A látszat olyan, mintha Isten megfeledkezne övéiről. Pedig csak alkalmat ad a hitre, a kérésre, a bizalomra. Az egyház könyörgő imái mindig veszélyes időkben keletkeztek. Azért merünk imádkozni, mert tudjuk, hogy az egyházzal együtt Krisztus is elsüllyedne, ez pedig lehetetlen. Gyengeségünk tudata és hatalmának ismerete egyaránt arra ösztönzött, hogy hozzáforduljunk kéréseinkkel. A küzdő egyház ajkán soha nem némul el a fohász: „Kyrie, eleison”. Uram irgalmazz! Nincs itt maradandó városunk, hanem útban vagyunk az örök béke kikötője felé. Amikor nem érzünk szilárd talajt lábunk alatt, akkor legalább szavunkkal akarunk az egyetlen erősségbe kapaszkodni.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Jób 38,1,8-11** Jób ószövetségi története úgy mutatja be Istent, mint aki a világ teremtője, Ura és létben tartója.
- 2. 2Kor 5,14-17** Krisztus meghalt mindenkiért és feltámadt, aki hisz benne, az megújulva érte él.
- 3. Mk 4,35-41** A viharba és életveszélybe került apostolokat Jézus megnyugtatja, és lecsendesíti a vihart.

Viharban

Jézus, akihez a tó partján nagy tömeg sereglett (3,7), s aki ugyanott bárkába szállt, hogy onnan tanítson (4,1-2), át akar kelni a tavon. Nyugalomával felbőszíti tanítványait, parancsával lecsendesíti a tengert – ám ezzel újra a tanítványok félelmét növeli. Hatalmának megnyilatkozása, hogy úr a természet erői felett is, a tanítványokban felveti a kérdést, ki ő valójában. Jézus kérdéséből viszont nyilvánvaló, hogy tettei és tanítása láttán már hitet várna öveitől.

A hajóút előkészítése (35-36a), majd körülményeinek leírása (36b-37) után a tanítványok és Jézus reakcióit, részben tetteit, részben szavait közli az elbeszélő (38-41). Az elbeszélés sajátossága, hogy a szereplők egyike sem válaszol a hozzá intézett szavakra, az elbeszélő mintegy lényegre törően, elliptikus, azaz kihagyásra építő szerkesztői elvet követve építkezik. A meg nem válaszolt kérdések és felszólítások az olvasó kompetenciájának adnak nagyobb teret, aki a történet megértésével képzeletben betölti az elbeszélő által üresen hagyott helyet, illetve maga válaszolhat a feltett kérdésekre.

Jézus hatalma nyilvánult meg a tisztátalan lelkek kiűzésében és a gyógyításokban is, ám ez az első úgynevezett „természeti” csoda, amit véghezvisz. Újdonsága az is, hogy közvetlen hatása a Jézussal lévő tanítványi körre irányul, s az ő hitüket kéri. Jézus galileai tanító körútjainak második szakaszában (3,7-6,6a) a tanítást (3,20-35; 4,1-34) a tettek követik. Ezek a tettek - mondja K. Stock - Jézus hatalmát és a benne működő Isten hatalmát mutatják, de a születő ország képét is tovább magyarázzák. Az ország megszabadít a halálveszélyből (4,35-41), a gonosz erők szolgaságából (5,1-20), a betegségből (5,25-34) és a halálból (5,35-43). Jézus tettei újra meg újra a tanítványok és a sokaság hitét követelik, de egyben meg is erősítik. Márk három alkalommal ír a tengeren való átkelésről (4,35-41; 6,45-52; 8,13-21). Máté csak kétfő (8,18.23-27; 14,22-33), Lukács pedig egyetlen alkalmat említ (8,22-25). Úgy tűnik, hogy Márk különösen is fontosnak látta Jézusnak ezeket az útjait, illetve a tanítványok számára emlékezetes, sajátos tapasztalatot, amelyet a Jézussal „egy csónakban evezés” nyújthatott.

Jézus kilétének kérdése, személyének titka már az evangélium felirata óta foglalkoztatja az olvasót, de magában az elbeszélésben is felmerült már (vö. 1,1; 1,24). Az elbeszélésnek ezen a pontján, a halálos veszedelemből minden erőfeszítés nélkül kimentett tanítványok teszik fel először nyíltan a kérdést, hogy ki lehet Jézus. A kérdés, illetve az egyelőre inkább nyugtalanító válasz, egyes történetekben újra és újra megfogalmazódik majd (vö. 5,7; 6,1-6a; 6,14-16; 8,27-29; 15,39). Jézust az ismerheti meg egészen, aki vele együtt „átkel a túlsó partra”. Követi őt

egészen a keresztig, illetve tanúskodik feltámadásáról.

Az elbeszélő az Isten országáról szóló tanítás napjához köti a tavon való átkelést. Jézus már hosszabban a tó partján időzött, ezért az indulás, a tavon való tényleges átkelés akár jelentős pillanatnak is tűnhet. Az este említése Márktól megszokott módon kiegészíti, közelebbi színezettel tölti meg az első időhatározót. A tanítás napja befejeződött (lásd: 1,32). Az este (opszia) jelentés szerepet kap majd a 6,45-52 elbeszélésében is, ahol Jézus a sötétben és viharban közelít övéihez a tó vize fölött. A vihar még félelmetesebb éjszaka, mint nappal, s a sötétség ideje a gonosz és ellenséges hatalmak működésének is nagyobb teret enged. Jézus maga szólítja fel a tanítványokat, hogy keljenek át a túlpartra (eisz to peran). Határozott, rövid utasítása a továbbiak fényében arra utal, hogy nem feltétlenül számol veszélyekkel, de nem is riad vissza tőlük. Az „úgy, ahogy volt” kitétel valószínűleg arra utal, hogy Jézus a 4,1 óta a hajóban ülve tanított, s most nem is szállt ki, hogy mást tegyen. A tömeg elbocsátása (36. vers) ennek megfelelően a tanítványok dolga lesz. Ez újra szerepel majd a 6,45-ben, egyedi viszont a többi hajóra tett megjegyzés, amely esetleg a Jézussal lévőkre vonatkozhat a 4,10-ből. A tanítványok azok, akik „magukkal viszik” (paralambanó) Jézust, bár ezt az igét a többi esetben mindig Jézusról olvassuk majd (5,40; 9,2; 10,32; 14,33). Úgy látjuk, hogy az esemény leírásában Márk igen közvetlenül követi a tényeket.

A bonyodalmat a 37. versben leírt váratlan vihar okozza. A Genezáreti-tó ismerői megegyeznek abban, hogy az efféle hirtelen viharok manapság is előfordulnak arrafelé. A régészeti leletek, mint például az 1986-ban a parti iszapból kiemelt halászahajó roncsai, arra engednek következtetni, hogy az ekkoriban használt hajók mintegy 4-4,5 m hosszúak, és 2-2,5 m szélesek lehettek, s egyenként kb. 12-15 ember befogadására voltak alkalmasak. A hullámok (küma) leírása egyfelől nagyon valószínű, másfelől ugyanezen hullámok a szoltárookban gyakran jelképezik az istenellenes hatalmakat (Zsolt 42,7-8; 65,7-8; 89,8-9; 107,23-32).

Míg a külső körülmények egyre zordabbá válnak, Jézusról egyelőre csak annyit tudunk meg, hogy gondtalanul alszik (37. vers). A prűmné szó, amely egy hajó hátsó részét, tatját jelenti, rendszeren csak tengerjáró hajókkal kapcsolatban fordul elő, az Újszövetségben még az ApCsel 27,29 említi. A párna (szó szerint „fej alá való” proskafalaion) a hajósok pihenését segíthette, esetleg – homokkal töltve – nehezezként is szolgálhatott. A nyugodt alvás a Bibliában gyakran az Istenbe vetett bizalom jele (vö. Jób 11,18-19; Zsolt 3,5; 4,8; Péld 3,32-34). Jézus nagy bizalmával éles ellentétben áll a tanítványok viselkedése, akik már a halálra gondolnak. Az elbeszélésben először mesternek szólítják Jézust, s ez megfelel az eddig tapasztalt tanítói méltóságának.

A 38. verstől kezdve ismét Jézus személye áll a középpontban, előbb a természetet rendre utasító parancsai, azután a tanítványokat korholó kérdései formájában, végül úgy, hogy a tanítványok egymás között Jézus kilitére kérdeznek rá. A 39. vers kétszer két kijelentést tesz, amelyek megfelelnek egymásnak. Jézus külön-külön parancsol a szélnek és a tengernek, majd ezek hallgatnak a szavára. Az elbeszélő ismét kiemeli a Jézus szavának erejét, aki úgy bánik a természet erőivel, mintha azok egy fogat megbokrosodott paripái volnának.

A mester csak a tenger elcsitítása után fordul a tanítványokhoz. Ahogy ők számon kérték rajta, hogy nem törődik velük, most Jézus lesz az, aki a félelmük miatt dorgálja őket. A hit és a félelem ellentétben áll egymással (vö. 5,36: „Ne félj, csak higgy!”). A spontán belső reakció még nem az evangéliumi hit ellensége. A hívőnek azonban fel kell fedeznie Jézus jelenlétét és hatalmát, mint ami megszabadíthatja őt, és új lehetőségeket tárhat fel előtte.

A Zsolt 89,9; 93,4; 107,28-29 szerint egyedül Isten elég hatalmas ahhoz, hogy a dühöngő tengert megfékezze. Talán ezért van az, hogy a tanítványok félelme a tenger lecsillapítása után még nagyobb, mint előtte volt. Imént még a természet erőivel szemben éreztek félelmet. Most a természetfeletti valóság, Isten erejének megnyilvánulása miatt tapasztalnak döbbsent tiszteletet (vö. Kiv 14,31; Jo 1,16). Ebből fakad egymáshoz intézett kérdésük is, amellyel csodálkozva Jézus kilitét firtatják.

Martos Levente

A nevelés öröme (35.)

Az ember nevelésének művészete

42. Felnőttkor: felelősség

Az átélt változások és fejlődés után a felnőtt, ha kiegyensúlyozottan jutott túl ezeken a szakaszokon, alkotóképes személyiséggel fog rendelkezni, vagyis képes lesz arra, hogy anélkül adjon, hogy bármi viszonzást várna.

A serdülő nagylelkű nekibuzdulásai még előnyökért vannak, arra szolgálnak, hogy elnyerje a társadalom helyeslését. Csak az érett felnőtt képes adományozni. Az egyes ember és a közösség sorsa nincs előre megírva, megtervezve, ki kell találni, és ez komoly felkészülést igényel, következetes életet, a saját korlátok felismerését. A személy érési folyamata csak a család és a társadalom által közvetített értékek elsajátításán keresztül megy végbe. Mi vagyunk a magunk történelme, ha úgy fogadjuk el és éljük át, mint hozzánk tartozót, szabadok leszünk a szeretetre. Az érett felnőtt realista, magabiztos, termékeny, képes kiteljesíteni a saját létét.

Az ifjú, aki elérte érdeklődésének megszilárdulását, képes arra, hogy komolyan elkötelezze magát a kapcsolatban és hivatást érez mind érzelmi, mind társadalmi téren. Ami a saját szexualitásukat illeti, a fiatal embernek érezniük kellene a szexuális kapcsolathoz kötődő felelősséget, a fiatal lányoknak pedig a szerelem nélküli egyesülés súlyos következményeit.

A két nem arra hivatott, hogy egymást kiegészítő módon éljék át férfiasságukat, illetve nőiességüket, mint két zenei hang, két szín, melyek harmóniát teremtenek; nem pedig, mint a konnektor és a csatlakozó, melyek úgy különböznek, hogy amije van az egyiknek, az nincs a másiknak. A férfiasság lényegében a SZILÁRDSÁGBAN nyilvánul meg, ami a nőiséggel találkozva édességet vesz fel, így lesz belőle GYENGÉD szilárdság.

A nőiesség a GYENGÉDSÉGBEN terjed, ami a férfiasság felé kinyúlva veszít édességéből, és SZILÁRD gyengédséggé lesz.

Köszönhetően a férfi és a nő találkozásában megjelenő ezen gyümölcsöző cserének a személyek közötti kapcsolatból elveszik az erősebb uralma (mind fizikai, mind lelki értelemben), és a versengés, az irigység gyermeke (legyen az enyém, ami a másiké).

Az ember fejlődése azoknak a természetes fejlődési szakaszok fáradságos (de éppen emiatt örömtelibb) leküzdésén keresztül megy végbe, melyek érintik a másokkal való kapcsolat alakulását. Ezek a következők:

NÁRCISZTIKUS SZAKASZ = A másikat a saját igényei eszközének tekinti.

AGRESSZÍV SZAKASZ = A másikat a saját érdekében kihasználja.

VERSENGŐ SZAKASZ = A másik összehasonlítási alap a saját képességek terén.

FELAJÁNLÓ SZAKASZ = A másikat személyként ismeri el.

Egyenként megvizsgálva minden szakasz szükséges, mert nem juthatok el a felajánló szakaszig, ha korábban nem jutottam túl az előzőeken, tehát önmagában egyik sem rossz. A rossz abban áll, ha valaki megragad egy adott szinten anélkül, hogy azon fáradozna, hogy a személyes társas fejlődésben érett szintre jusson el.

Ha valaki felismeri, hogy még egy alsóbb szakasznál tart, átgondolja, hogy mik a saját korlátai a fejlődésben, szükségét érzi annak, hogy javítson a kapcsolatain, az már reményt ad önmaga részét, melyek a lényeges elemei a siker terápiájának. Csak amikor felismerem, hogy „érték vagyok” (keresztényként tudom, hogy Isten szeretett fia vagyok), akkor tudok megálljt parancsolni azoknak, akik kisebbiteni akarják a méltóságomat.

43. Konfliktuskezelés a másokkal való kapcsolatban

A konfliktus szó a latin „confligere” igéből ered, ami annyit jelent: küzdeni. Ez a többé-kevésbé tudatos küzdelem a várakozásaink és az igényeink között megy végbe mind lelki, mind társas szinten.

A lelki konfliktus a belső ösztönök közötti ellentét. Meg kell tanulni választani két jó vagy két rossz (ebben az esetben a kevésbé rossz) helyzet között. Mindenesetre egy pozitív eredmény eléréséhez egy rossz helyzeten kell túljutni. Gondoljunk egy sportolóra, a tanulmányait folytató diákra, a szülő anyára... A fáradtság eleme elengedhetetlen. A társas konfliktus az elképzelések és a nézőpontok közötti ellentét anélkül, hogy beleesnénk a szembeszállás könnyű csapdájába, ami a párbeszéd megszakadásához vezet. Akkor tudom kezelni a konfliktusokat, ha elfogadom a másikat, aki különbözik tőlem, de hasonló is hozzám, és nem ragaszkodom ahhoz, hogy azt akarja, amit én.

Ily módon a konfliktust át tudom alakítani fejlődéssé, összehasonlítássá. A kommunikáción, a másik meghallgatásán, az elmélkedésen keresztül együttműködő lesz a viselkedésem a másikkal, és nem helyezkedem ellenséges pozícióba.

Egy közösségben (házastársi, családi, iskolai, egyházközségi...) valamifajta munkamegosztás elfogadása feltételezi a felelősség vállalását, legyen az akár egész kismértékű a kor, a szerep, a helyzet szerint. A kapcsolatok épsége tehát nem a szerencsétől függ, hanem az edzéstől, az erőfeszítéstől, a tevékeny részvételtől, melyek az önálló és szabad létezéshez vezetnek. Ha a kapcsolatban hajlok az „összeolvadásra” megakadályozom mind magamat, mind a másikat a fejlődésben, mert túlságosan függünk egymástól. Ha éppen ellenkezőleg, teljes „függetlenséget” akarok, akkor nem lépek egyáltalán kapcsolatba, mindenki megy a maga dolgára, és nem vesszük figyelembe a másik igényeit.

Egy „függőségi” kapcsolat fenntartása, bár adok magamnak egy kis szabadságot, nehezíti a kapcsolat stabilitását és egyensúlyát. Pl. a napi bevásárlást egyedül intézem, de a ruhám megvásárlásakor azt akarom, hogy a másik is ott legyen. Amikor viszont az egyik ráterheli magát a másikra, a helyzet nagyon fájdalmas mindkét félnek: aki függő viszonyban van, az az egész felelősséget áthárítja, őt, aki pedig a felelősséget vállalja, az egész súlyt magán érzi.

A megfelelő kapcsolatban, amit „kölcsonösen függő kapcsolataként” lehet meghatározni, mindenkinek van tere és joga, hogy olyan legyen, amilyen; kölcsonös a keresés, de ezzel egyidejűleg mindenkinek lehetősége van arra, hogy önmaga legyen, együtt fejlődjön. Ha azt vesszük észre, hogy még nem ilyen ideális kapcsolatban élünk, határozzuk el, hogy ilyen ép és szabad személyekké leszünk, lehetővé téve a másik számára is, hogy ilyen legyen. Ha a másik (házastárs, gyermek, testvér...) nem akar szabad lenni, ne vegyük magunkra ennek a felelősségét; mondjuk azt neki, hogy: „oldd meg”; „a te problémád, azzal nem segíték, hogy hagyom magam belerángatni”. A kapcsolat bukásra van ítélve, ha két beteg ember egyesíti a betegségét, de ahol az egyiknek sikerül meggyógyulnia, változhat a kapcsolat.

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

A Pádúai Szent humanizmusa

Ferdinando Camon olasz író az oltárról elmélkedik egyik regényében: „Minden oltárnak megvan a maga köve. Minden Szent Kőben vannak ereklyék. S ily módon a világ minden oltárát összetartja egy kötelék, amit az egyház Szentek Közösségének hív”.

Il Santo – mutatja Pádúa utcáján valaki, amikor a bazilikáról kérdezem. A Szent. Így hívják a főtemplomot patrónusáról: Antonióról, a legnépszerűbb szentek egyikéről. A portugál származású ifjú először az ágostonrendi kanonokok közé lépett, de amikor kolostora (a királyi!) politikai csatározásokba kezdett, nyugtalanná vált, s a szomszéd kolostor ferenceseinél keresett (a gazdagság ellen) védelmet. Egy életre a *Poverello* mellé szegődött. Titkának csak Isten a tudója. Legendái a nép száján már életében elterjedtek, de mindig azzal a meggyőző erővel, ahogyan Mantegna a XV. században a Madonnát megfestette Szent Antal és Bernardino társaságában. A templom főbejáratán, a boltíven a két ferences a művész szilárd vonalvezetésével jelenik meg. Nem mesterkéeltség, keresett meditáció ez a kép, hanem az egyszerűség és a szegénység evangéliumi ihlete. *Giottót* kellene idehozni.

Belépve Pisano remekébe, a román és a gótika testvériségében nem a főoltárra, hanem a loggias márvány építményre esik a tekintetem, ahol *Sansovino* reneszánsz terében a Szent ereklyéit őrzik. Tömegáradat vonul fegyelmезetten, fölelajtvá. Sok könnyel és ráncsal teli arc, hogy megérintsék a márványt. *Luther* gondolatai villannak elém a szentek közösségéről, s persze Camon idézett könyve (*Oltár anyámnak*). Nem kellenek új legendák, amelyek azért keletkeznek, hogy hajhásszák a propagandát; a tisztelet váltja ki az emberből, hogy még többet mondhasson (a történelem számára is) az elszánt jelleméről. Az olaszok feltűnő bőbeszédűsége ellenére a hallgatás az *Il Santo*ban érteti meg leginkább – több mint hétszáz év után – Antal „módszerét”, ahogyan szólni tudott a halakhoz, állatokhoz, Isten egyetlen nyelvén, melyet mindenki megérthet, ha akar.

A bazilika előtt, a téren cseppet sem zavar a „fekete macska”: *Gattamelata* szobra, a zsoldosvezéré, aki *Narni* néven, *Foscani* velencei doge idején hadba szállt a venetói városok szabadságáért. Ha már a szabadság szóba jött, arról a másik függetlenségről sem kell elfelejtkezni, amelyet Antal képviselt. Elérkezik mindenki számára a pillanat, amikor rászorul mások segítségére. A keresztény akkor igazolja hitelességét, ha hittal fogadja a szegénység állapotát, nem tekinti kényszernek. De azt is tudja, nem a visszautasítás az erény, ha valaki(k) segítséget kér(nek). Régebben jelent meg az olasz szerző által írt könyv: *Kicsoda a Szentlélek?* A szóban lévő szabadságról hasonlóan elmélkedik. Elgondolkodom: ha Szent Antal ma élne, hány telefont kellene naponta fölvennie, mivel nagyon sokan hívnák.

Az *Il Santo* a XIII. századtól úgy van jelen a városban, ahogyan a művészet több remeke. Nem az esztétikai érzéket, korstílust vizsgáló érvek szerint – Antal ilyenekre sohasem vállalkozott volna –, hanem a keresztény humanizmus értelmében, amely az egyszerűséget és a formát páratlanul egyesítette a szellem művével, amely képről, szoborról sugárzik. *Tiepolo* Szent Patrik-képével pedig ezt üzeni: „Krisztus előttem, Krisztus utánam, / Krisztus alattam, Krisztus fölöttem, / Krisztus balomon. / Krisztus ahol ülök, Krisztus ahol állok, Krisztus, légy szívében mindenkinek..., légy szájában mindenkinek, / minden szemben... / minden fülben...”

Goethe írja útikönyvében, hogy megbámulta a padovai fűvészkert 1585-ben ültetett pálmáját. A „természete” érdekelte vagy a jelképe, amely mindig új az időben? Amint minden pálma az öröklét valóságára utal, s az ősi életfára, akként jelöli meg a határt is, ahol égi és földi találkozik az ember belső templomában. Padova bazilikája, az *Il Santo* ma is hirdeti, amit - kereszténynek, kereszténynek, nem hívőknek - *Ady* üzen, amikor Szent Antaltól tesz vallomást: „Mikor tudom, hogy / Vagyok az, aki voltam / S mikor az Ember / Jól be- és kibomoltam / Fetreng és őrzöng, / Száguld és szenved, / Hadd imádjam meg, / Én, a kálvinista, / A páduai Antalt, / A szentet.”

† **Tóth Sándor**

hírek ..... információk

Báró Gelsey Vilmos, KCSG a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje és a Nagy Szent Gergely Rend parancsnoki fokozat kitüntetettje, a Rudnay Sándor Alapítvány barátja és támogatója életének 100. évében elhunyt.

A gyászmisével egybekötött búcsúztatóját június 21-én, hétfőn 15.00 órakor a Mátyás-templomban tartják. A szentmisét követően az elhunyt hamvait a szűk család jelenlétében a Fiumei úti sírkert nemzeti emlékhelyen, az Ave Domine mauzóleumban helyezik örök nyugalomra. A szentmisét Kiss-Rigó László püspök mutatja be, majd végzi a temetési szertartást. Az elhunytat a Magyar Nemzeti Bank saját halottjának tekinti.

Requiescat in pace!

A Mátyás-templomból élőben közvetítik a gyászmisét 2021. június 21-én, hétfőn 15.00 órakor és a felvétel a későbbiek folyamán is elérhető lesz az alábbi linken a templom YouTube csatornáján:

<https://www.youtube.com/watch?v=TovO58in9Xo>.

Június 14-én, a Szegedi Dóm Látogatóközpontban tartotta évadnyitó sajtótájékoztatóját a Szeged-Csanádi Egyházmegye kulturális partnere, a Filharmónia Magyarország. A rendezvényen elhangzott: világhírű együttesek és ismert szólisták lépnek majd színpadra Szegeden; továbbá az is, hogy a Kodály Vonósnyegyes előadásával megkezdődött a Dómkerti Zenés Esték (Püspöki Székház udvara) rendezvénysorozata. Különleges zenei alkalom lesz az augusztus 5-én, a Dómban rendezendő koncert, melyen a Sixtus-kápolna kórusát, azaz a pápai kórust hallgathatja meg a közönség.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye papsága a már hagyományossá vált gyulai találkozóját június 16-án tartotta a Nádi-Boldogasszony Plébánia templomában, a plébánia közösségi házában, illetve udvarán. Ez alkalommal került sor a Covid miatt nagycsütörtökről elhalasztott olajszentelési szentmisére is.

Szabó Imre orgonaművész hangversenyét hallgathatták meg az érdeklődők június 19-én a Székesegyházban. A koncerten Johann Sebastian Bach, Joseph Bonnet, Alexandre Guilmant, Charles-Marie Widor, valamint Liszt Ferenc műveit hallhatták az érdeklődők. A hangversenysorozat további előadásainak időpontja és programja a domorgona.hu honlapon tekinthető meg.

Hálaadó szentmise keretében ma 10 órakor kerül sor a felújított mindszenti Mindenszentek templom ünnepélyes átadására. A 221 éves műemléképület felújítási munkálatai csaknem egy évig tartottak, összesen 170 millió forint pályázati forrásból, állami támogatásból, egyházi hozzájárulásból és magánadományokból. A hálaadó szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

A jezsuiták szegedi közösségének hálaadó Te Deum szentmiséje ma 10 órakor kezdődik a Szent József templomban (Dáni János u. 3.).

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

Az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark is csatlakozott a Nemzeti Örökség Intézete által szervezett Emlékhelyek Napja programsorozathoz. Június 20-án, azaz a mai napon az Emlékpark új kiállítását rendkívüli tárlatvezetés (11 és 14 órakor) keretében tekinthetik meg látogatók. Az „Arany, ezüst, vas” című tárlat, Magyarországon eddig együtt, be nem mutatott hun leleteket és kincseket tár a látogatók elé. További információ az intézmény világhálós oldalán (opusztaszer.hu) olvasható.

„Értékes vagy” mottóval tábor szervez a Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája, valamint a Szent Gellért Szeminárium papnövendékeinek egy csoportja. Az adventi „Egy szívvel, közösen” elnevezésű adománygyűjtő akció adta a tábor alapötletét, hiszen a szervezők ezúttal is szeretnének élményeket adni mintegy 30, nehéz sorsú fiatalnak. A június 23. és 26. között Domaszék-Zöldfáson rendezendő Forrás táborban kézműves, sport- és szabadidős programokba kapcsolódhatnak be a gyerekek.

Egy órás Dömötör-torony idegenvezetéssel várják az érdeklődőket a Szegedi Dóm Látogatóközpont munkatársai. A keddtől vasárnapig, minden egész órakor (10.00 és 16.00 óra között) kezdődő séta a látogatóközpont előteréből indul, maximum 15 fő részvételével. A fogadótérben kapott ugyanis helyet a Dömötör-torony meséi című időszak kiállítás, mely érdekes információkkal, történetekkel egészíti ki Szeged legrégebbi épületének már ismert részleteit. Ezután következhet a torony megismerése, melynek alsó, négyszögletű részében található a felszentelt keresztelőkápolna, melynek falait a 20. századi modern magyar festészet egyik legeredetibb művésze, Aba-Novák Vilmos falfestményei díszítik. A Szegedi Dóm Látogatóközpont további programjairól az info@szegedidom.com vagy a +36-20/220-7227-es telefonszámon tájékozódhatnak a látogatók.

Magyarország szeptember 5. és 12. között ad otthont az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak, melynek záró szentmiséjén a tervek szerint részt vesz Ferenc pápa is. A szervezők június 14-én, a Szent Máté Kulturális Központban bemutatták Koudela Géza, Bangha Béla „Győzelemről énekeljen” kezdetű művének újra hangszerelt változatát, mely 1938-hoz hasonlóan, most is a kongresszus himnusza lesz. A zenei munkálatokat Kovács Ákos Kossuth-díjas magyar dalszerző, zeneszerző és az After Crying tagjaival a Torzók című filmhez írt zenéjével Oscar-díjra is jelölt Pejtsik Péter végezte. A himnusz és a kongresszust népszerűsítő film megtekinthető a NEK youtube csatornáján.

Országos első helyezett lett matematikából Perényi Marcell 4. osztályos tanuló, a Gál Ferenc Egyetem Gyakorló Iskolájának diákja. Marcell a Bendegúz Gyermekek és Ifjúsági Akadémia által meghirdetett matematika versenyen márciusban megnyerte a megyei fordulót, melyet május 15-én követett az online országos döntő változatos feladattípusokkal, ahol maximális pontszámot ért el, így ő lett az országos Matek Ász!

**A NYÁRI SZÜNIDŐRE MINDEN DIÁKNAK,
TANÍTÓNAK ÉS TANÁRNAK HASZNOS IDŐTÖLTÉST,
EGÉSZSÉGES KIKAPCSOLÓDÁST, JÓ PIHENÉST
KÍVÁN A TORONYIRÁNY SZERKESZTŐSÉGE!**